

Legende van de molen, anno 1889

doorverteld en opgeschreven door molenkaarten-verzamelaar G. Bankert, Obdam

De molen tussen Wognum en Nibbixwoud heette 'De Zaadzak'. De pastoor van Nibbixwoud vond dat geen mooie naam voor de parochie. Hij kwam eens langs en zei tegen de molenaar: 'Die naam moet je eraf schuren. Dat is aanstotelijk voor de parochie'. De molenaar prakkiseerde er niet over. 'Die naam is heel toepasselijk voor mijn graanmolen. Het staat erop en het blijft erop, punt uit!'

Drie weken later dacht pastoor: ik zal het nog een proberen. Hij ging weer naar de molenaar, maar die was voor zaken naar de stad. De meid van de molenaar deed open en zei: 'De baas is er niet, die komt laat thuis.'

'Nu,' zei de pastoor tegen de meid, 'schuur jij de naam van de molen eraf, op mijn verantwoording. Kost wat het kost.' De meid had veel eerbied voor mijnheer pastoor. Ze ging naar de molen en schuurde en schuurde tot de naam eraf was. 's Avonds kwam de molenaar thuis en hij zag direct dat de naam weg was. Hij werd kwaad, mompelde wat en toog naar de molen met een pot verf. Hij schilderde met grote letters:

*'Door het schuren van de meid
raakte ik mijn Zaadzak kwijt'*

Na anderhalf jaar ging er een zoon van de molenaar trouwen. De molenaarsfamilie moest op de pastorie komen en in een gezellige sfeer werd besloten de molen in het vervolg 'De Vriendschap' te noemen.

Foto 1931. Korenmolen 'De Vriendschap'.
De molen dateerde van ca. 1818

Wadwaai

Opmeer, Spanbroek en Wognum die legge op een raai.
En tussen Wognum en Spanbroek loit het gehucht Wadwaai.
Spanbroek dat was wat kleinig dat werd al gauw Opmeer
deer stond een grôte keisfabriek die zag je al van veer.
Nó, Wognum dat bleef Wognum percies zo as het was,
met al ze boerestolpe en koeie in het gras.
Maar wat most het gehuchie dat in het midden laai?
Dat vonde de Wadwaaiers ôk, ze zeeë deer: 'Wat waai?'

Siem de Haan